

**Antoninus Diana Panormitanus, Clericus Regularis, Doctor
Celeberrimus, Coram S. D. N. Alexandro VII. Episcoporum
Examinator, & Sancti Officij Regni Siciliae Consultor,
Coordinatus, Seu Omnes ...**

Diana, Antonino

Lugduni, 1680

29. An Monachi Benedictini incurrant in suspensionem si non vtantur habitu præscripto in Clement. 1 §. Si quis autem de statu Monach.? Ex p. 5. tract. 10. resolut. 44.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-76372](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-76372)

aliis, quam suis subditis Regularibus incurram suspensionem?
Et notatur Abbas conferentes ordines minores Novitiis non esse suspensos, quamvis peccent. Ex p. 5. tr. 10. Refol. 42.

Quoad hoc
lege doctri-
nam Ref.
not. seq. & in
tom. 1. tr. 5.
Ref. 78. &
alia earum
notationum

§. 1. **A**ffirmativam sententiam docet Sayrus de cens. lib. 4. cap. 13. num. 5. ubi sic ait: Abbas etiam Regularis subditis laicis, Tonsuram aut minores Ordines conferens, aut eisdem literas dimissorias, ut ab aliis ordinentur, concedens ab officio, & beneficio per annum ipso jure suspensus est, ut habetur in Concil. Trident. sess. 23. de reform. cap. 10.

2. Sed fallitur, quia Concilium Trid. imponit suspensionem, ut legenti patet, tantummodo concedentibus dimissorias, eamque ad Abbates, & ad alios etiam ad Capitula Cathedralis Ecclesiae similes dimissorias concedentes (excepto casu quando Sedes Episcopalis per annum vacavit) extendit. Ergo dicta suspensio non est extendenda ad ordinantes. Et ita hanc sententiam docet Bonacina de cens. disp. 3. punct. ult. n. 32. Vide etiam eundem Bonacinam tom. 3. disp. 3. quest. 1. punct. 11. num. 4. Unde ego olim recte consilui Abbatem Benedictinum Ordines minores conferentem non incurrisse suspensionem; licet secundum aliquos non possit dictos Ordines conferre alienis subditis, etiam cum dimissoriis proprii Episcopi, de qua quaestione latius infra in tract. 1. miscellan.

Inf. in Ref.
quae hic est
in to. 2. tr. 5.
Ref. 79. & c.

3. Notandum est hic à fortiori contra Maiolum de irreg. lib. 4. cap. 2. num. 11. Abbates conferentes Ordines minores. Novitiis non esse suspensos. Ita Sayrus ubi supra, Henriquez lib. 13. cap. 38. n. 2. in gloss. lit. A. & Bonacinam asserentem peccare supra dictos Abbates ordinantes Novitiis, sed non incurere in suspensionem. Sed putat neque peccare Suarez de Relig. tom. 4. tract. 8. lib. 2. cap. 29. num. 12. glossa in cap. Abbates, ver. convolverint, de privil. in 6. & alij.

* Quoad
hos Novi-
tios in to. 2.
Ref. 81. do-
ctrinam §.
Sed difficul-
tas & alio-
rum §§. ejus
not.

RESOL. XXVII.

An Abbates concedendo dimissorias Novitio incident in suspensionem? Ex part. 5. tract. 10. Ref. 43.

§. 1. **A**ffirmativam sententiam docet Bonacina de cens. disp. 3. punct. ult. num. 13. ubi sic ait: Abbatem concedentem Novitio dimissorias ad suscipiendos Ordines incurere suspensionem, si Novitius Clericali Tonsura initiatus jam sit, nam hujusmodi Clericus nondum est Religiosus, & in hac parte praesumitur & reputatur Clericus secularis, & quoad Ordines suscipiendos habetur pro non subdito ipsi Abbati. Si vero concedat dimissorias ad primam Tonsuram, probabiliter mihi dicendum videtur Abbatem non ligari suspensione, quia Concilium loquitur de iis, qui dimissorias concedunt Clericis secularibus, Novitius autem carens prima Tonsura non dicitur Clericus, praesertim secularis. Ita ille.

Sup. hoc latè
in to. 7. tr. 1.
Ref. 129. &
130. & in to.
2. tr. 5. Ref.
84. §. 2. ad
med. cursum
in vers. qua-
re.

2. Sed tu proflus contrariam sententiam tene. Superiores enim Regulares, qui habuerint speciale privilegium concedendi suis Monachis literas dimissorias ad quemcumque Episcopum, licet in illo non exprimitur, quod illud valeat Novitiis communicare, possent tamen etiam Novitiis illas, ut à quocumque Episcopo ordinentur, sicut cæteris Monachis professis concedere tenent Sanchez in precept. Decal. tom. 2. lib. 6. cap. 10. in fine. Ioannes Baptista Tiber, in instruct. pro ordinar. cap. 7. quest. 50. Barthol. de Vecchis in praxi observanda in admitt. ad relig. stat. novitiis, disp. 11. quest. 8. num. 3. ver. si vero. Tamburini de jure Abb. tom. 2. disp. 2. quest. 7. num. 2. & alij, quos

* Alibi in
Resolutioni-
bus, & §. not.
praeterita.

* alibi ego ipse citavi.

RESOL. XXIX.

An Monachi Benedictini incurram in suspensionem, si non utantur habitu praescripto in Clement. 1. §. Si quis autem, de stat. Monachi? Ex p. 5. tr. 10. Ref. 44.

§. 1. **R**espondeo affirmative, sed nota ad hanc censuram incurrendam non solum requiri culpam mortalem, verum etiam praesumptionem, nam in textu dictae Clement. dicitur, portare praesumpserint, quod verbum importat dolum & temeritatem. Et ideo ab hac suspensione excusatur non solum qui cum inadvertentia hujus prohibitionis Clementinae habitum in ipsa prohibito desert, verum etiam qui scienter eo utitur ad breve tempus. Unde Suarez de cens. disp. 3. punct. ult. num. 14. & Bonacina de cens. disp. 3. punct. ult. num. 14. putant ad hanc suspensionem incurrandam requiri ut Monachus Benedictinus utatur habitu sibi prohibito per modum ordinarii habitus.

RESOL. XXX.

An suspensus ab Ordine sit suspensus à jure eligendi? Ex part. 5. tract. 10. Ref. 21.

§. 1. **A**ffirmativam sententiam docet Panormitanus in cap. cum dilectus, num. 20. de consuetudine, quem sequitur Sylvest. ver. suspensus, num. 5. quorum fundamentum est, quod jurisdictio fundatur in Ordine. Ergo sublato exercitio Ordinis, aufertur exercitium jurisdictionis.

2. Sed contrariam sententiam docet Cornejo in 5. part. tract. 5. de suspens. disp. 2. dub. 2. q. 1. quia quamvis ex ablatione fundamenti quantum ad substantiam & exercitium sequatur ablatio rei fundatae, quantum ad existentiam, & substantiam, ex ablatione tamen actus & exercitij fundamenti non bene sequitur ablatio actus & exercitij, rei fundatae, quia bene stat quod manente substantia fundamenti, & similiter manente substantia rei fundatae, impeditur exercitium ipsius fundamenti, non impeditur exercitium rei fundatae, eo quod operatio rei fundatae non pendat ab operatione simultanea fundamenti, sed solum à iustitia & existentia ipsius rei, quae est fundamentum, ut à conditione necessariò praesupposita. Igitur suspensus ab Ordine non est suspensus à jure eligendi, cum jus eligendi ad jurisditionem pertineat, nec Ordinem necessariò praesupponit. Unde Moniales jus eligendi habere possunt, cap. indemnitate de elect. in 6. & tamen Ordinis incapaces sunt.

RESOL. XXXI.

An suspensus ab Ordine inferiori censetur suspensus ab Ordine superiori, ita ut si illum exerceat, incurrat irregularitatem, vel an saltem peccet mortaliter? Et an, qui ignoranter suscepit Ordines ab Episcopo excommunicato, incurrat suspensionem, sed tamen, si in illa celebret, non incurrat irregularitatem? Ex p. 5. tract. 10. Ref. 5.

§. 1. **A**d hoc respondeo suspensum ab Ordine inferiori non suspendi ab exercitio Ordinis inferioris; nam qui prohibet majus, non censetur prohibere minus; suspensus tamen ab Ordine inferiori, censetur saltem aliquo modo indirectè impediri ab exercitio Ordinis superioris, propter indecentiam, cum sit minus decens eum, qui non potest iicite exercere